

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ФАРМАЦЕВТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Серія «Наука»

ЛІКИ – ЛЮДИНІ.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ФАРМАКОТЕРАПІЇ І ПРИЗНАЧЕННЯ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ

Матеріали ХХХІІІ Всеукраїнської
науково-практичної конференції
за участю міжнародних спеціалістів

08 квітня 2016 року
м. Харків

*Реєстраційне посвідчення УкрІНТЕІ
№320 від 22 червня 2015 року*

Харків
НФаУ
2016

ПОГЛИБЛЕНЕ ВИВЧЕННЯ АНТИЕКСУДАТИВНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ КАПСУЛ „ДИКЛОКОР” НА МОДЕЛІ ТОКСИЧНОГО НАБРЯКУ ЛЕГЕНЬ У ЩУРІВ

Попов О.С.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

У дослідженні було використано 50 щурів масою 150-180 г, що розподілялись на 5 дослідних груп по 10 тварин у кожній: 1 група – тварини групи інтактного контролю; 2 група – контрольна патологія; 3 група – тварини, що отримували Диклокор у дозі 17,8 мг/кг; 4 група – тварини, що отримували Кверцетин у дозі 11,0 мг/кг та 5 група – тварини, що отримували Вольтарен у дозі 6,8 мг/кг. Досліджувані об'єкти вводили за 1 годину до введення NH_4Cl , що індукував токсичний набряк легень (внутрішньоочеревинне введення 6 % розчину в дозі 400 мг/кг). Ефективність препаратів оцінювали за виживанням тварин, масовими коефіцієнтами легень (МКЛ) та динамікою коефіцієнта набряклості легень (КНЛ), за яким, в свою чергу, розраховували антиексудативну активність.

Потрапляючи до печінки, амонію хлорид гідролізується з утворенням сечовини та соляної кислоти, що призводить до зменшення лужних резервів крові, ацидозу, появі гемолізу еритроцитів, метгемоглобіну. Виражена гіпоксія і ацидоз, що розвиваються, у свою чергу також викликають підвищення проникності гемато-пульмонального бар'єру, що призводить до розвитку альвеолярного набряку легень. Поряд з місцевими проявами (набряк легень) хлорид амонію викликає і системні порушення: синдром „шокового стану”, який можна інтерпретувати як пульмональний шок.

Попереднє введення досліджуваних об'єктів чинило профілактичний ефект різного ступеня виразності. Найбільш виражений профілактичний ефект спостерігався при введенні Диклокоору, що підтверджувалося високими показниками антиексудативної активності, зниженням КНЛ, збільшенням тривалості життя та виживанням тварин.

Найбільш набряклою була легенева тканина тварин з контрольною патологією, КНЛ якої в 2,1 разу перевищив даний показник тварин із групи інтактного контролю. КНЛ тварин, що отримували Диклокор, був вірогідно нижчим відносно контрольних тварин (у 1,7 разу) та щурів, що отримували Кверцетин (у 1,4 разу) та Вольтарен (у 1,1 разу).

Тривалість життя тварин на фоні застосування Диклокоору зростала в 2,1 разу відносно контрольних тварин, що мало вірогідний характер та в 1,2 разу стосовно тварин із групи, де застосовували Кверцетин і в 1,5 разу відносно щурів, лікованих Вольтареном (вірогідний характер розбіжностей стосовно Диклокоору).

Мартиненко Ю.В., Ребец О.Л., Казунін М.С., Коваленко С.І. (1,3-діоксоізоіндоліл-1)алкіл-(алкаріл, арил) карбонові кислоти з гідразинохіназоліновим фрагментом: синтез та протимікробна активність.....	130
Мастеляк І.-Б.Б., Лелюх М.І., Гаврилюк Д.Я., Лесик Р.Б. Дослідження та <i>sar</i> -аналіз антитрипаносомної активності 5-піразолінзаміщених 4-тіазолідинонів.....	131
Матвійчук О. П., Гладченко О.М., Матвійчук А.В. Експериментальне дослідження діуретичних властивостей нових амонієвих солей N-(3-метил-7-ацетилметилксантиніл - 8-)-N'-β -гідроксиетилпіперазинію	133
Матюшкіна М.В., Годован В.В. Підгостра токсичність нової бар магній біс(цитрато)станату	134
Мироненко С.І., Нектегаєв І.О., Піняжко О.Р., Лесик Р.Б. Скринінг та вивчення фармакологічних властивостей потенційних нейропротекторів похідних 4-тіазолідинону: Les-2658 та Les-1205	135
Михалик О.І., Петрух Л.І. Актуальність застосування флумексиду у медичній практиці	137
Міщенко О. Я., Литовченко А. Г., Адонкіна В.Ю. Аналіз раціональності витрат на фармакотерапію хворих на рак молочної залози	139
Мухамедова Б.И., Фатхуллаева М., Сайдалиева А.К. Медико-биологическое изучение координационного соединения кобальта (II) с метионином.....	140
Нарожна М.В. Особливості терапії себорейного дерматиту	142
Нефьодов О.О., Дронов С.М., Смандич В.С., Кулик О.В. Фармакокінетичні особливості вибору знеболюючого засобу за умов експериментального розсіяного склерозу.....	143
Павлій В.В. Роль сахара в старении кожи.	145
Парнюк Н.В. Перспективы создания новых антиангинальных препаратов	146
Пацера М.В., Скрипникова Я.С. Дефицит магния у студентов медицинского университета	148
Петюнин П.А. Изменения функционального состояния почек при лечении хсн кверцетином.....	149
Пешкова О.С. Вивчення токсичності екстрактів плодів та листя <i>vaccinium uliginosum</i>	151
Піняжко О.Б., Заліська О.М. Аналіз реальних даних фармакотерапії лейоміоми	153
Попов О.С. Поглиблене вивчення антиексудативних властивостей капсул „Диклор” на моделі токсичного набряку легень у щурів.....	154
Попова І.Ю., Степаненко І.В., Бондар Т.С., Лихачова Т.А. Вдосконалений підхід до лікування хворих з больовими нейрокомпресійними спонділогенними синдромами	156
Попова І.Ю., Степаненко І.В., Бондар Т.С., Лихачова Т.А. Комбінований метод застосування берлітіону при діабетичній полінейропатії.....	157
Попова І.Ю., Степаненко І.В., Бондар Т.С., Лихачова Т.А. Новий підхід до зниження спастичності м'язів у хворих з церебральними руховими дефектами.....	158
Поталов С.А., Голдовский Б.М., Сидь Е.В., Медведев В.П., Рута Г.П., Малько А.Н. Рациональная фармакотерапия в системе оказания экстренной медицинской помощи на догоспитальном этапе	159
Потейко П.И., Крутько В.С., Ходош Э.М., Шевченко О.С., Ляшенко А.А. Синдром Лефгрена	161
Потейко П.И., Крутько В.С., Шевченко О.С. *, Ходош Э.М. Туберкулез периферических лимфатических узлов.....	163